> „Să facem în așa fel încît loturile sportive, din toate domeniile, să se prezinte în competițiile internaționale cu o temeinică pregătire, cu hotărîrea fermă de a reprezenta cît mai demn culorile tricolore românești"
>
> *NICOLAE CEAUȘESCU*

1986 LA JUMĂTATEA CICLULUI OLIMPIC

POTENȚIALUL, CERTITUDINILE ȘI SPERANȚELE MARII PERFORMANȚE ROMÂNEȘTI

Sigur că o retrospectivă, oricît de fidelă ar fi, nu ne poate readuce la cota înaltă a trăirilor momentelor fierbinți ale unui an sportiv, memoriei noastre afective – singura răspunzătoare de imprimarea peliculei amintirilor cu culorile de neuitat – rămînîndu-i rolul de a completa sau tria, în funcție de rolul de suporter al unui sport sau altul.

Ceea ce dorim însă noi să facem în aceste pagini de mijloc ale ultimului număr din an este o rememorare a marilor succese ale sportului nostru în 1986 din unghiul de vedere, generos dar analitic, al iubitorului sportului românesc, al celui doritor să vadă tricolorul țării pe cel mai înalt catarg al marilor întreceri internaționale. Și în această categorie a iubitorilor sportului i-am încadrat, în primul rînd, pe sportivii înșiși, cei care se străduiesc zi de zi să-și ridice talentul la puterea înaltei performanțe, a deplinei competitivități în arena mondială, olimpică și europeană. Așa cum se sintetiza, pornind de la un strălucit exemplu din acest an, în telegrama adresată tovarășului **NICOLAE CEAUȘESCU**, de către echipa de fotbal a Clubului Sportiv al Armatei „Steaua":

„Pentru noi, sportivii militari, ca și pentru armata țării și întregul nostru popor, aniversarea făuririi Partidului Comunist Român a constituit un minunat prilej de a cinsti acest glorios jubileu cu rezultate deosebite. Cu inimile pline de bucurie și de satisfacția datoriei împlinite, vă raportăm, din orașul Sevilla, locul natal al împăratului Traian, că mobilizați puternic de înflăcăratele îndemnuri cu care i-ați încurajat întotdeauna pe sportivi, de a lupta fără preget pentru gloria culorilor patriei, de prețioasele orientări și indicații cuprinse în Mesajul pe care l-ați adresat Conferinței pe țară a mișcării sportive, în urma unor întreceri pline de dăruire și abnegație am reușit să învingem în cea mai grea competiție continentală de club și să cîștigăm Cupa Campionilor Europeni, performanță fără precedent în istoria fotbalului românesc. Această mare victorie sportivă o dedicăm împlinirii a șase decenii și jumătate de existență eroică a Partidului Comunist Român, conducătorul înțelept al poporului, centrul vital al națiunii noastre socialiste".

TINERETUL ȘI MARILE SALE RESURSE

Început de an, ianuarie 1986, din nou pe drumul marii performanțe, cu noi energii acumulate, cu mereu înnoitele speranțe pentru a aduce sportului românesc medaliile strălucitoare prin care talentul, cunoștințele și munca fără preget ale reprezentanților culorilor tricolore se materializează în întreceri internaționale de prestigiu. Și primele succese repurtate — simbolice pentru marile resurse ale performanței românești! — au aparținut tineretului. Ne referim la ele în ordinea cronologică.

„Europa Top 12" la tenis de masă. La Mödling (Austria) s-au prezentat în fața meselor cele mai bune 12 jucătoare de pe bătrînul continent, România fiind singura țară reprezentată de 3 sportive în acest top al prezentului și viitorului, cele trei foarte tinere jucătoare din țara noastră, **Emilia Ciosu, Kinga Lohr și Otilia Bădescu** fiind, totodată, cele mai tinere competitoare, ultima chiar la vîrsta cadetelor (15 ani).

O speranță în perspectivă olimpică a tenisului de masă românesc, Otilia Bădescu

După unul din multele asalturi victorioase, floretista Reka Lazăr *(stînga), campioană mondială de tineret*

Ceea ce nu a împiedicat-o pe Otilia să se claseze pe locul trei, ca apoi, concurînd la Campionatele Europene de seniori de la Praga, să obțină două medalii de bronz — la simplu și dublu (alături de Maria Alboiu). Acest succes la dublu reînnoda, sub pecetea tinereții, firul performanțelor, ultima medalie fiind cîștigată în 1980 de reputata **Maria Alexandru** alături de **Liana Mihuț-Măcean**. Dar, mai ales, se proiecta — ca și succesul de la C.E. de juniori și cadeți, din Belgia: 9 medalii — în perspectiva J.O. '88, unde va debuta și tenisul de masă.

La „internaționalele" de juniori ale Budapestei, floretista noastră **Reka Lazăr**, locul 2 la C.M. '85 de tineret, își susținea cu brio candidatura pentru podiumul „mondialelor" de cadeți 1986. Și în martie, la Schleyerhalle din Stuttgart, în fața a peste 2 000 de spectatori, ea a schimbat argintul în aur! După 11 ani de la titlul de campion mondial de tineret obținut de **Petru Kuki**, la Ciudad de Mexico, un altul poposea în România, împreună cu medalia de argint a floretistului **Romică Molea** (antrenat acum de... Petru Kuki). Ceea ce ne-a permis să afirmăm că tînăra floretă românească s-a aflat în vîrful ierarhiei internaționale. Iar la Sofia, la Campionatele Mondiale de seniori, spadasinul **Nicolae Bodoczi**, cel care acum cinci ani a fost foarte aproape de podiumul „mondialelor" de tineret, de la Lausanne, a devenit în luna august vicecampion al lumii. Să sperăm, deci, că și în 1987, tinerii...

STEAUA – O REVELAȚIE A FOTBALULUI EUROPEAN: „CAMPIOANA ROMÂNIEI NE-A DEPĂȘIT FIZIC, TEHNIC ȘI MORAL"

După victoria de la Helsinki (1—0 în returul partidei cu campioana Finlandei, Kuusysi Lahti), la 18 martie Steaua intrase în elita fotbalului continental prin calificarea sa în semifinalele C.C.E. Performanța lui Dinamo, realizată acum doi ani, fusese egalată. A urmat semifinala cu campioana Belgiei, Anderlecht Bruxelles, și la 17 aprilie, după 3—0 pe Ghencea, Steaua s-a calificat în finală, ceea ce însemna, deja, cea mai valoroasă performanță din istoria fotbalului nostru.

Iată de ce superlativele care au însoțit apoi victoria campioanei României în finala Cupei Campionilor Europeni aveau un suport obiectiv și subiectiv, ca unică performanță în fotbalul românesc, la capătul unei suite spectaculoase de meciuri duble, încununată, la 7 mai, într-o superbă noapte de mai, cu cununa de lauri a învingătorilor. La Sevilla, Steaua a învins pe campioana Spaniei, F.C. Barcelona, în fața propriilor suporteri, cu 2—0 (0—0, 0—0, 0—0), după 120 de minute de joc, inclusiv „repriza" penaltyurilor dominată magistral de Ducadam „eroul acestei finale", cum scria cu litere de-o șchioapă „El mundo deportivo" din Barcelona.

Ce poate defini mai exact superioritatea jucătorilor români decît traiectoria convingerii reputatului tehnician englez **Terry Venables**, antrenorul adversarilor echipei Steaua, jucătorii Barcelonei? Înaintea finalei, el declara cotidianului catalan **„Sport"**: **„Estamos mentalizados para ganar. Steaua mimerce mucho respeto, perono es invencibile"** („Sîntem mobilizați pentru a cîștiga. **Steaua merită mult respect, dar ea nu e de neînvins"**). Iar după finală, el recunoștea, cu amărăciune, dar cu fair-play: **„Campioana României ne-a depășit fizic, tehnic și moral"**. Adică, adăugăm noi, pe toate planurile, chiar dacă Barça era mobilizată pentru a cîștiga! Echipa noastră a fost vedeta „fiestei din Sevilla", amînînd toate pregătirile fastuoase ale gazdelor pentru sărbătorirea victoriei, Steaua ajungînd astfel, cum plastic s-a spus, dintr-o revelație a sezonului, o stea a fotbalului continental! Iată-i pe cei care s-au impus cu strălucire în cea mai importantă competiție a cluburilor din Europa, într-o seară de neuitat pentru toți iubitorii fotbalului românesc: **Ducadam — Iovan, Bumbescu, Belodedici, Bărbulescu — Balint, Bălan (Iordănescu), Bölöni, Majaru — Lăcătuș, Pițurcă (Radu II)**, pe banca conducerii tehnice aflîndu-se antrenorii **Emerich Jenei** și (cît n-a evoluat în teren...) **Anghel Iordănescu**.

Fotbaliștii de la Steaua, *acasă, în fața zecilor de mii de suporteri entuziaști, după marea victorie de la Sevilla*

În semn de înaltă apreciere pentru această mare victorie obținută, cîștigarea Cupei Campionilor Europeni la fotbal, secretarul general al partidului, președintele României, tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**, a înmînat înalte distincții echipei „Steaua", jucătorilor, antrenorilor, unor tehnicieni și cadre din conducerea Clubului sportiv al armatei. În cuvîntarea rostită cu acest prilej, președintele țării a spus: **„Este, s-ar putea spune, o victorie a fotbalului românesc în general, a mișcării sportive românești, care, în anii construcției socialiste a cunoscut o dezvoltare puternică și căreia partidul, statul nostru îi acordă un uriaș sprijin pentru a se putea prezenta cu rezultate cît mai bune în țară, cît și în competițiile internaționale".**

Și, la o săptămînă după marea victorie, în fața a 70 000 de spectatori, pe primul stadion al țării, „23 August" din Capitală, jucătorii echipei noastre campioane au făcut turul de onoare cu prestigiosul trofeu continental, pentru ca apoi să evolueze cu dezinvoltură în fața propriilor suporteri, entuziasmați.

PREMIERE MONDIALE DE RĂSUNET, AVÎND CA PROTAGONIȘTI HALTEROFILI ȘI ATLETE

În plin efort, cel mai bun sportiv român al anului, halterofilul Nicu Vlad, *multiplu medaliat mondial și european*

Dacă succesele înregistrate la „europenele" gimnaștilor juniori de reprezentanții noștri erau firești, școala românească avînd an de an elevi premianți (demne de relevat în special fiind medaliile de aur ale băieților — **Marius Tobă** la inele, **Marian Stoican** la sărituri, acestea alăturîndu-se celor două obținute în întrecerea fetelor de **Aurelia Dobre** la sărituri și paralele), la Karlsruhe „totalul" fiind 8 medalii, dacă previzibile erau pozițiile fruntașe la „mondialele" luptătorilor juniori de la greco-romane (cu musceleanul **Anton Arghira** campion la 75 kg, cu „argintul" lui **Radu Strubert** — 48 kg și **Mircea Constantin** — 60 kg, cu „bronzul" lui **Gabriel Bivolaru** — la +87 kg), **au surprins (plăcut!) dimensiunile majore ale succeselor în lanț obținute de halterofilii noștri, ca și premierele mondiale de răsunet ale tinerelor atlete și înotătoare.**

În mai, la Karl Marx-Stadt, 10 medalii au încununat comportarea halterofililor noștri la C.E. de seniori, patru dintre ele, cele de aur, revenind „purtătorilor de drapel", Nicu Vlad (triplu laureat la 100 kg) și Andrei Socaci (la stilul „smuls" — 75 kg). Au urmat la „cuvînt" juniorii, aceștia întrecîndu-se la Donaueschingen (R.F.G.) în cadrul C.M. și C.E., competiție care a adus pe podiumul de concurs 200 de halterofili din 36 de țări. Și dintre medaliații **Aurel Sîrbu, Attila Czanka, Alexandru Kereki și Andrei Socaci**, ultimul s-a dovedit a fi... primul, tînărul sportiv bucureștean (a început drumul performanței la Olimpia, acum fiind legitimat la **Dinamo**) obținînd tot ceea ce se putea obține într-o singură competiție unde se decernau, în același timp, titluri mondiale și continentale, adică 6 medalii de aur! Ceea ce, dealtfel, l-a și determinat pe francezul André Coret, președintele Federației Europene de resort, să declare admirativ: **„Îi prevăd lui Socaci un frumos viitor, dar la o categorie superioară de greutate".**

Și iată că a sosit, înspre sfîrșitul toamnei, și ora supremei confruntări a halterofililor seniori — Campionatele Mondiale de la Sofia. Și după afirmarea lui Andrei Socaci și în acest context, după senzaționala performanță a juniorului mic **Attila Czanka** (17 ani) în compania marilor campioni, puternici și experimentați, el obținînd două medalii de argint (la cat. 60 kg, cu un rezultat superior cu 22,5 kg doar în cîteva luni!), a urcat la apogeu cel mai bun halterofil român și unul dintre primii sportivi ai lumii în acest an, **Nicu Vlad**. Tînărul reprezentant al clubului **Steaua** (23 de ani, antrenat la club și la lotul reprezentativ de antrenorul emerit **Ștefan Achim**) a cîștigat la 14 noiembrie, în cadrul categoriei 100 kg, 3 medalii de aur și a obținut un nou record mondial (la stilul „smuls" — 200,5 kg, vechiul record aparținînd sovieticului **Iuri Zaharevici** — 200 kg, stabilit în 1984, anul cînd sportivul nostru cucerea prima sa mare medalie și titlul olimpic, la Los Angeles, dar la cat. 90 kg). Doar la stilul „aruncat" **Vlad** și-a depășit principalul adversar, sovieticul **Sereghin**, la... cîntar (fiind cu 150 gr mai ușor!), pentru că la stilul „smuls", de exemplu — unde Nicu Vlad a și stabilit noul record mondial — el și-a întrecut rivalul cu 8 kg! Între C.E. (luna mai) și C.M. (luna noiembrie), primul sportiv român al anului 1986 a înregistrat un progres de 20 kg. **„În scurt timp vreau să dobor recordul lumii atît la «aruncat» cît și la «total», de care mă mai despart doar 5 kilograme"**, a declarat triplul campion și recordmanul mondial Nicu Vlad, după succesul de la Sofia, cu gîndul, desigur, la viitorul apropiat, dar și la Jocurile Olimpice 1988.

Bilanțul înregistrat la Sofia — 3 medalii de aur, 2 de argint și 3 de bronz — constituie o importantă contribuție la bilanțul halterofiliei românești din acest an — 33 medalii la C.M. și C.E. (seniori și juniori), care **situează această disciplină sportivă, aflată în ultimii ani într-o spectaculoasă detentă, pe primul loc într-un clasament de prestigiu al tuturor sporturilor din țara noastră.**

La Atena, în luna lui cuptor, pe noul și modernul **Stadion Olimpic** s-au derulat spectaculoasele secvențe ale unei noi mari competiții atletice internaționale: prima ediție a Campionatelor Mondiale de juniori. Și pe acest stadion, acolo unde, după toate probabilitățile, se va desfășura ediția jubiliară a Jocurilor Olimpice de vară din 1996 (cînd se va celebra un secol de la lansarea Olimpiadelor moderne) „noul val" al atletismului românesc și-a susținut cu talent și dăruire șansele, confirmînd înaltele rezultate de la Campionatele Europene din anul trecut. Astfel, **Ana Pădurean** (1500 m) și **Cleopatra Pălăcian** (3000 m), **după ce la Cottbus** 1985 s-au dovedit a fi cele mai bune din Europa, au urcat acum în vîrful ierarhiei mondiale. **Școala românească feminină de semifond și fond a adus în lumina marii performanțe pe urmașele reputatelor atlete Maricica Puică și Doina Melinte**, campioane olimpice și medaliate la „europenele" de la Stuttgart 1986. Celor două medalii de aur li s-au adăugat la Atena încă trei poziții pe podiumul laureatelor: **Alina Astafei** — locul 2 la săritura în înălțime, **Adriana Dumitru** și **Dorina Calenic** — locul 3 la 800 și, respectiv, 3000 m. Și chiar dacă nu a intrat în palmares, merită amintit și titlul simbolic obținut de o altă reprezentantă a atletismului juvenil românesc la premiera de la Atena, de cea mai tînără finalistă — **Simona Staicu** (nici 16 ani!), la 1500 m.

RECORDURI ÎN SECUNDE, RECORDURI ÎN MEDALII

De pe pistele de atletism, pe pistele de apă, acolo unde sportivii români au obținut mari rezultate, de amplă rezonanță internațională în acest an.

Cea mai rapidă înotătoare din lume, eleva ploieșteancă Tamara Costache

La 14 iunie, în piscina de dimensiuni olimpice de la **Complexul sportiv „23 August"**, din Capitală, de două ori, la interval doar de cîteva ore, eleva de 16 ani din Ploiești, **Tamara Costache** (C.S.Ș. **Liceul „Dobrogeanu-Gherea"** antrenor **Mihail Gothe**) a doborît recordul mondial la 50 m liber — 25,50 sec. în serii și 25,34 în finala probei! Apoi, atunci cînd întregul nostru popor aniversa ziua Eliberării sale naționale, memorabilul act revoluționar de la 23 August 1944, micul grup de sportivi români, dar și miile de sportivi, tehnicieni și spectatori din întreaga lume, aflați la piscina **Centrului național de natație** din capitala Spaniei, **Madrid**, acolo unde se desfășurau întrecerile Campionatelor Mondiale de natație, aplaudau călduros atunci cînd **Tamara Costache** își înscria numele în dreptul învingătoarei la 50 m liber, la debutul acestei probe în programul oficial al competiției supreme. Această copilă română s-a dovedit, prin maniera entuziasmantă în care a străbătut culoarul de apă și speranțe cea mai rapidă înotătoare a lumii. Și la capătul cursei, încheiată și cu un nou record mondial (25,28 sec.), urcînd pe cea mai înaltă treaptă a podiumului de premiere, ea a avut onoarea de a primi trofeele cuvenite din mîinile președintelui **Comitetului Olimpic Internațional, Juan Antonio Samaranch**, și ale **președintelui Federației Internaționale de natație, Robert Helmick**. Performanța **Tamarei Costache** din acest an s-a însoțit cu ale coechipierelor **Noemi Lung** („bronz" la C.M. în proba de 400 m mixt), **Stela Pura** (dublă campioană europeană de junioare), **Luminița Dobrescu, Andreea Szigyarto, Ramona Terșanschi** (medaliate la aceeași competiție a juniorilor), astfel încît se poate spune, pe bună dreptate, că în cartea înotului românesc 1986 a scris un capitol de referință.

După o scurtă perioadă de recul, **„flotila de aur" a caiacului și canoei românești a prins din nou**, în acest an pe care-l încheiem acum, vînt bun de la pupa! De la cea de-a 20-a ediție a „mondialelor" de la **Montreal** reprezentanții noștri s-au întors acasă cu 8 medalii (3 aur, 3 argint, 2 bronz). **Lista celor evidențiați este lungă, o dăm însă cu o mare satisfacție și mîndrie pentru că — pilduitor exemplu de valoare, pregătire și eficiență — toți cei 13 sportivi prezenți pe pista olimpică de apă de la Notre-Dame din Montreal au urcat pe podiumul de premiere: Aurel Macarencu — medalie de aur la C1 — 1000 și 10 000 m, argint la C1 500 m; Angelin Velea și Daniel Stoian — aur la K2 — 1000 m, bronz la K2 — 10 000 m; Dumitru Bețiu și Vasile Lehaci — argint la C2 — 10 000 m; Ionel Constantin, Ionel Letcaie, Nicolae Feodosei, Alexandru Dulău — argint la K4 — 10 000 m; Tecla Borcănea, Luminița Munteanu, Marina Ciucur, Ana Larie — bronz la K4 — 500 m.**

Rodica Arba și Olga Homeghi, *un dublu de aur*

Cu cele 3 medalii cîștigate la Montreal, canoistul nostru **Aurel Macarencu**, cel chemat să preia ștafeta marelui sportiv, multiplu medaliat olimpic și mondial, **Ivan Patzaichin** (actualul său antrenor de la lotul reprezentativ), a fost în centrul atenției mass-mediei.

Neobosita alergătoare Maricica Puică, *din nou în topul mondial*

„Indiscutabilul star al curselor de simplu a fost puternicul atlet român Aurel Macarencu, un adevărat as al canoei", scria cunoscutul ziar canadian **„La Presse"**. Iar comentatorul televiziunii canadiene, prezentînd succesul lui Aurel Macarencu în cursa de 10 000 m, spunea: **„A fost cea mai categorică victorie din toate cursele disputate pe pista olimpică de la Notre-Dame. Zece ani după marele succes de neuitat al Nadiei Comăneci, România ne-a trimis acum un alt mare sportiv**, Macarencu. Spectatorii l-au înconjurat și aplaudat cu căldură pentru frumoasele sale calități și pentru excelentele performanțe pe care le-a realizat". Iar ziarul „Le Devoir" își intitula comentariul astfel: **„Un vînt de medalii suflă dinspre România"**, la această figură de stil adăugind și aprecierea că **„sportivii români ne-au produs o plăcută surpriză prin performanțele lor"**. La care noi ne permitem să adăugăm că surpriza a fost numai pentru cei care nu cunoșteau resursele școlii românești de caiac-canoe.

Și de la **Montreal (Canada)** la **Nottingham (Anglia)** drumul de apă a fost presărat cu alte medalii, la **Lake Holme Pierrepont** canotoarele românce înregistrînd și ele un excelent record: 3 medalii de aur, 2 de argint și 1 de bronz. **Olga Homeghi** și **Rodica Arba** au făcut o cursă excelentă la 2 rame, întrecînd cu aproape 5 sec. tandemul sovietic **Pegova-Stepanova**, și făcînd să urce drapelul românesc pe cel mai înalt catarg. Asemeni echipajului format din **Lucia Toader, Chira Stoian, Mariana Trașcă, Doina Bălan, Viorica Ioja** (4+1 rame) și **Mariei Sava** (la simplu, clasa ușoară). În proba de 2 vîsle, **Elisabeta Lipa** și **Viorica Cogeanu** au cîștigat medaliile de argint, la fel ca și ambarcațiunea de 4 vîsle (**Titie Iordache, Anișoara Sorohan, Doina Ciucanu, Anișoara Bălan**), în timp ce la 8+1, **Mihaela Armășescu, Camelia Diaconescu, Carolina Matei, Adriana Chelariu, Veronica Necula, Lidia Ticanu, Florica Lavric, Herta Anițaș, Mariana Dorobanțu** au cucerit medaliile de bronz. Frumoasa comportare a canotoarelor românce, multe dintre ele încă la vîrsta junioratului, a dovedit că succesele de la J.O. '84 nu au fost o întîmplare.

UN MOMENT SIMBOLIC ȘI UN BILANȚ PROMIȚĂTOR ÎN PERSPECTIVA J.O.

Jocurile Sportive Internaționale, marea competiție care a reunit la *Moscova* sportivi cu nume de rezonanță din zeci de țări din întreaga lume s-au desfășurat la mijlocul anului. Dar, prin caracterul lor simbolic, răspunzînd realităților lumii contemporane care reclamă o mai bună cunoaștere reciprocă, o întărire a prieteniei între popoare, între tinerii din întreaga lume, a promovării ideilor păcii și întrecerii pașnice, inclusiv prin sport, aceste jocuri pot fi considerate ca un corolar al unui an competitiv. La ediția inaugurală, desfășurată în capitala Uniunii Sovietice, s-au înregistrat numeroase rezultate de prestigiu, inclusiv noi recorduri mondiale la asemenea discipline olimpice de prim-ordin cum sînt atletismul, înotul și ciclismul. Delegația României — în rîndul căreia se aflau numeroase elemente tinere, de perspectivă — a ocupat un onorant loc 4 în clasamentul pe națiuni, cu prezențe pe podiumul laureaților la înot, atletism, gimnastică și haltere. Prin cele 18 medalii obținute (7+5+6) România s-a aflat doar în urma puternicelor reprezentative ale Uniunii Sovietice, S.U.A. și R.D.G. — principale candidate la primele poziții în cadrul J.O. — într-un clasament în care au punctat 32 de țări, din care, însă, doar 13 cu medalii de aur. **Un bilanț promițător înregistrat de sportul românesc în anul 1986, an aflat la jumătatea actualului ciclu olimpic, și care reflectă, ca și toate celelalte momente deosebite ale participării sportivilor români la întrecerile internaționale de anvergură — la care ne-am și referit în aceste pagini —, potențialul, certitudinile și speranțele marii performanțe românești în perspectiva, tot mai apropiată, a Jocurilor Olimpice din 1988.**

Din îndepărtatul Montreal, cele trei medalii ale canoistului Aurel Macarencu

Desigur, succesele sportului românesc în anul pe care-l încheiem au fost mai numeroase, lună de lună calendarul competițional internațional relevînd file cu victorii sau poziții fruntașe ale reprezentanților noștri pe diferite meridiane ale globului. Atletismul — cu ale sale „europene" de sală, popicele — cu dublul său laureat mondial Iosif Tismănar, handbalul — cu fetele de la Știința Bacău într-o finală europeană, voleiul — cu speranțe reînnoite prin „argintul" echipei de juniori, luptele — prin întrecerile continentale, șahul — cu Olimpiada sa și bronzul feminin, și încă altele, își merită desigur locul într-o retrospectivă integrală a succeselor anului 1986, un an rodnic pentru sportul românesc.

Cei mai buni sportivi români au adus țării medalii, recorduri, performanțe, dar, totodată, stima și prețuirea milioanelor de spectatori din întreaga lume, martori oculari ai respectivelor evenimente. Stimă pentru mesajul de pace și prietenie al României socialiste, adus de acești tineri dornici să se înfrunte numai pe tărîmul pașnic al sportului, prețuire pentru talentul și înalta lor pregătire, pentru ținuta lor morală, în spiritul echității și fair-play-ului.

De la înălțimea prestigiului cucerit, sportivii României socialiste sînt pe deplin angajați ca în anul care vine să-și desăvîrșească astfel pregătirea încît la J.O. 1988 să reprezinte cu cinste mișcarea noastră sportivă.

Pagini realizate de
Paul SLĂVESCU

Fotografii:
Aurel D. NEAGU